

[Justitsministeren]

domstolen om at genoptage sin undersøgelse, som endnu ikke er afsluttet.

Justitsministeriet har ikke overvejelser om at gribe ind i kommissionsdomstolens arbejde, men ministeriet kan under henvisning til domstolens kommissorium bekræfte, at domstolen bl. a. har til opgave at søge oplyst, om der ved kontakten med redaktør Hans Hetler og en medarbejder ved forsvarrets efterretningstjeneste er sket overtrædelse af de regler, der gælder for tjenesten. Det er for justitsministeriet oplyst, at kommissionsdommeren har givet udtryk for, at domstolen ved sine hidtidige undersøgelser har anlagt en tilsvarende vurdering af rækkevidden af sit kommissorium.

Til *forsvarsministeren* (5/1 78) af:

Gert Petersen (SF):

»Hvordan forklarer ministeren, at hans forgænger som forsvarsminister, hr. Orla Møller, den 15. juni 1977 gav folketinget urigtige oplysninger, og hvad agter ministeren at foretage i den anledning?«

(Spm. nr. 298).

Begrundelse.

Uanset hvilke indvendinger man kan rette mod beretningen fra kommissionsdomstolen af 13. juli 1977, og hvilke nye ting der for tiden måtte komme frem, er det åbenbart, at beretningen på afgørende punkter dementierer oplysninger, som ansvarlige myndigheder gav inden kommissionsdomstolens oprettelse.

Det gælder ikke mindst det skriftlige svar, daværende forsvarsminister Orla Møller gav undertegnede den 15. juni 1977. Dele heraf er så forkerte, at man må tale om forvrængning af kendsgerningerne. I denne begrundelse må jeg nøjes med blot nogle eksempler herpå:

I ministersvaret hed det: »Det er konstateret, at en medarbejder, der var ansat ved tjenesten i perioden 1969-73, på egen foranledning har haft kontakt med redaktør Hetler og dermed kan have modtaget oplysninger fra Hetlers kartotek.«

Dette er i klar modstrid med de kendsgerninger, kommissionsdomstolen har afdækket. Ifølge domstolens beretning, side 24 ff, blev kontakten til Hetler oprettet af to medarbejdere ved FE og i 1969 godkendt af B-

afdelingens chef, kommandørkaptajn Harder, som ifølge beretningen var den FE-tjenestemand, hvem spørgsmålet om etablering af kilder normalt (blev) forelagt. (s. 26).

Der var altså ikke tale om, at en medarbejder på egen foranledning kontaktede Hetler og kan have modtaget oplysninger af denne. Nej, samarbejdet blev etableret, oplysningerne blev modtaget, og Hetler kom på FEs lønningssliste (jfr. s. 25) – alt efter beslutning og godkendelse af de FE-instanser, der normalt tog stilling hertil. Kommissionsdomstolen anvender da også i sin egen opsummering (s. 42) den vending, at Robert Christensen og Ulrik Schmidt på FEs vegne indledte et samarbejde med redaktør Hetler (Fremhævelserne er mine. Det er det stik modsatte af, hvad ministeren sagde den 15. juni 1977!).

Videre hed det i ministersvaret: »Da den pågældende medarbejders kontakt med Hetler konstateredes, beordrede den daværende chef for tjenesten, oberst E. Fournais, kontakten bragt til øjeblikkelig ophør. Den pågældende er i øvrigt afskediget fra forsvarret i 1974.«

Dermed forstærkede ministeren indtrykket af, at samarbejdet med Hetler var en enkelt medarbejders påfund, som tjenesten tog afstand fra. Dette er urigtigt. Ifølge kommissionsdomstolen var det tjenesten, som gennem den normale beslutningsprocedure indledte samarbejdet. Det stod på i mindst tre år, hvorefter den øverste chef – i øvrigt under protest fra den ansvarlige afdelingschef (jfr. s. 39) – desavouerede tjenestens konkrete disposition, som han efter eget udsagn i overensstemmelse med almindelig skik i efterretningsverdenen (jfr. s. 26) indtil et vist tidspunkt havde været uvidende om.

Ved at bruge ordet konstateredes i den uklare passivform skjulte ministeren det forhold, at de normalt kompetente FE-organer havde indledt, udbygget og konstateret samarbejdet med Hetler hele tre år, inden chefen bragte det til ophør.

Endelig kan sætningen om afskedigelsen af Schmidt ved sin placering skabe det indtryk, at afskedigelsen hænger sammen med Schmidts arbejde på egen foranledning, konstateringen heraf osv. Dette indtryk er lige så forkert som de åbenlyse urigtigheder. Af kommissionsdomstolens beretning fremgår